

บันทึก

เรื่อง การทำไม้ในบริเวณที่ดินเรือนจำกลางคลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ สร.๐๔๐๓/๒๗๒๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๔ ถึง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามความประสงค์ของกรมป่าไม้ในปัญหา การอนุญาตให้ทำไม้หวงห้ามเพื่อการค้าในบริเวณเขตที่ดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการของกรมราชทัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน ตำบลลาดบัวขาว อำเภอจันทิก จังหวัดนครราชสีมา พุทธศักราช ๒๔๗๙ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๘ นั้น นอกจากจะต้องเรียกเก็บค่าภาคหลวงตามอัตราแล้ว จะเรียกเก็บค่าบำรุงป่าตามประกาศรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้หรือไม่ เพราะบริเวณป่าที่อนุญาตไม้รายนี้ไม่เป็นป่าสงวน ป่าคุ้มครอง หรือป่าที่ได้เตรียมการสงวนหรือคุ้มครอง หรือได้กำหนดโครงการทำไม้ไว้แต่อย่างใด และไม่ได้เป็นการอนุญาตโดยการให้สัมปทานหรือโดยวิธีผูกขาด แต่เป็นอนุญาตรายย่อยเพื่อให้ตัดไม้ออกตามความประสงค์ของกรมราชทัณฑ์ และกรมป่าไม้ได้แจ้งไปด้วยว่า ไม้ที่ตัดออกบางชนิดเป็นไม้ที่มีขนาดโตต่ำกว่าขนาดจำกัดที่กฎหมายกำหนดไว้ป้อนอยู่ด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้โดยได้สอบถามข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงเกษตรและกระทรวงมหาดไทยแล้ว มีความเห็นว่าการที่จะเรียกเก็บค่าบำรุงป่าได้หรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาจากประกาศรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เรื่องกำหนดอัตราค่าบำรุงป่า ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๐๑ ซึ่งออกประกาศโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้ออกประกาศกำหนดอัตราค่าบำรุงป่าในการทำไม้ไว้ดังต่อไปนี้ คือ (๑) การทำไม้สักโดยการให้สัมปทาน หรือการอนุญาตโดยวิธีผูกขาด ให้ชำระในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวง (๒) การทำไม้ชนิดอื่นที่ไม่ใช่ไม้สักโดยการให้สัมปทาน หรือการอนุญาตโดยวิธีผูกขาด ให้ชำระในอัตราหนึ่งเท่าค่าภาคหลวง (๓) การอนุญาตให้ทำไม้ในกรณีพิเศษตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ชำระในอัตราหนึ่งเท่าค่าภาคหลวง (๔) การอนุญาตให้ทำไม้เพื่อการค้ารวมทั้งเพื่อการรถไฟและการอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น โรงบ่มใบยาโรงต้มกลั่นสุรา โรงน้ำตาล ในป่าสงวน ป่าคุ้มครอง หรือป่าที่ได้เตรียมการสงวนหรือคุ้มครอง หรือได้กำหนดโครงการทำไม้ไว้แล้ว ให้ชำระในอัตราหนึ่งเท่าค่าภาคหลวง

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่กรมป่าไม้แจ้งไปแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นเรื่องการอนุญาตให้ทำไม้เพื่อการค้า แต่บริเวณป่าที่อนุญาตให้ทำไม้รายนี้ไม่เป็นป่าสงวน ป่าคุ้มครอง หรือ

ป่าที่ได้เตรียมการสงวนหรือคุ้มครอง หรือได้กำหนดโครงการทำไม้ไว้ และการอนุญาตให้ทำไม้ในกรณีนี้มิใช่เป็นการอนุญาตโดยการให้สัมปทานหรือโดยวิธีผูกขาด จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามประกาศรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรตั้งแต่ (๑) ถึง (๔) ดังกล่าวข้างต้น เมื่อไม่มีอัตราที่จะเรียกเก็บค่าบำรุงป่าได้ตามกฎหมาย กรมป่าไม้ก็ย่อมจะเรียกเก็บค่าบำรุงป่าไม่ได้ ส่วนที่ปรากฏตามหนังสือของกรมป่าไม้ว่า มิใช่ขนาดโตต่ำกว่าขนาดจำกัดที่กฎหมายกำหนดไว้ป็นอยู่ด้วยนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ถ้าปรากฏเช่นนั้น ก็ย่อมจะต้องเป็นเรื่องการอนุญาตให้ทำไม้ในกรณีพิเศษตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ซึ่งอาจเรียกเก็บค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าเป็นอีกกรณีหนึ่ง ไม่เกี่ยวแก่กรณีที่เป็นปัญหาในเรื่องนี้

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์
(นายสมภพ โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๑๔